

vitaminu C — jako salátová zelenina (např. Plzeň, Červený Hrádek u Jirkova, Praha, Mnichovo Hradiště, Jaroměř, Litomyšl, Olomouc, Vsetín; přechodně zplaněl v Kostelci nad Orlicí). V současné době je u nás v kultuře velmi vzácný, jako zelenina se dnes častěji používají rychlené klíční rostliny. Ve svém původním areálu (mapy: MEUSEL et al. 1965: 181; HULTÉN CP 1971: 187) omezeném na pobřežní oblasti z. a s. Evropy je halofytem při-

mořských slaných luk a rákosin; jeho výskyt v evropském vnitrozemí jsou vesměs druhotné (pěstování, zplanění nebo zbytek dřívější kultury).

Poznámka: *Cochlearia pyrenaica* DC., kterou z Československa uvádějí CHATER a HEYWOOD (Flora Europaea 1: 314, 1964) se v českých zemích nevyskytuje. Údaj vznikl na základě prací některých starších našich a středoevropských autorů, kteří k tomuto druhu v různé taxonomické hodnotě neprávem připojovali i zcela odlišnou *C. tatrae* BORBÁS, endemickou ve Vysokých Tatrách.

32. *Camelina* CRANTZ — lnička *)

Camelina CRANTZ Stirp. Austr. 1: 17, 1762. — Syn.: *Myagrum* L. Sp. Pl. 640, 1753 p. p.

Lit.: CINGER [= ZINGER] N. (1909): O zasorjajúcich posevy lna vidach *Camelina* i *Spergula* i ich proischozdenii. Trav. Mus. Bot. Acad. Imp. Sci. St.-Petersbourg 6: 1–303. — TEDIN O. (1925): Vererbung, Variation und Systematik in der Gattung *Camelina*. Hereditas 6: 275–386. — FRITSCH K. (1929): Zur Kenntnis der *Camelina rumelica* Velenovský. S. — B. Akad. Wiss. Wien, cl. math.-natur., sect. 1, 138: 347–370. — HIITONEN I. (1947): Suomen kitupellava (*Camelina*)-lajit. Luonnon Tutkija 51: 120–125. — HIITONEN I. (1948): Blick auf die *Camelina*-Arten Finnlands. Arch. Soc. Zool.-Bot. Fenn. Vanamo 1 (1946): 129–131. — SMEJKAL M. (1956): Noví zástupci československé adventivní květeny. Čas. Slez. Mus., ser. A, 5: 35–39. — SMEJKAL M. (1971): Revision der tschechoslowakischen Arten der Gattung *Camelina* Crantz (Cruciferae). Preslia 43: 318–337. — MIREK Z. (1980): Taxonomy and nomenclature of *Camelina pilosa* auct. Acta Soc. Bot. Polon. 49: 553–561. — SMEJKAL M. (1981): Linikolní rostliny a člověk. In: HOLUB J., Mizející flóra a ochrana fytogenofundu v ČSSR. Stud. ČSAV 20: 89–93. — MIREK Z. (1981): Genus *Camelina* in Poland. Taxonomy, distribution and habitats. Fragm. Florist. Geobot. 27: 445–507.

Jednoleté nebo ozimé byliny s větvenými nebo jednoduchými chlupy, řidčeji ± lysé; kořeny tenké. Listy celistvé, řidčeji až peřenoklané, přisedlé a střelovitou bází ouškatě objímavé; myrosinové buňky při lýku cévních svazků. Kališní lístky vzpřímené, na bázi bez vakovitěho vydutí; korunní lístky kopisťovité, ± žluté, řidčeji bělavé; tyčinky bez zubů a přívěšků; nektaria 4, transversální, ± púlmesíčitá, vydutá, po jednom na obou stranách vnějších tyčinek; pestík ± hruškovitý, kratičce stopkatý. Plod hruškovitý, obvejcovitý až obvejcovitě kulovitý, širokopřehrádečná, ± nafouklá, na obvodu úzce, ale zřetelně kýlnatá šešulka s (4–) 6–26 semeny; chlopně často síťovitě žilnaté (a s ± vyniklou stř. žilkou), na vrcholu náhle stažené v 0,5–1,5 (–2,0) mm dl. tupý hrot, který je zpočátku přitisklý k čnělce, za úplné zralosti odchlíplý; čnělka poměrně dlouhá; blizna paličkovitá, nanejvýš stejně šir. jako čnělka; přehrádka silně zřasená. Semena v pouzdrech ve 2 řadách, elipsoidní; osemení při navlhčení slizovatí; klíček bokokořený. — Asi 12 druhů v Evropě, jz. a stř. Asii a na Sibiři; některé druhy adventivně v s. Africe, Severní a Jižní Americe a na Novém Zélandě. — Autogam. Antropochor. Anemochor.

Poznámka: V klíči a v popisech se tloušťkou šešulky rozumí vzdálenost v místě největšího vydutí chlopní (v rovině kolmé na přehrádce).

- 1a Lodyha v plodenství od plodu k plodu nápadně klikatě zprohýbaná; plodní stopky velmi tenké, ve stř. části 0,15–0,20 mm v průměru; korunní lístky zlatožluté až oranžově žluté. (V ČR ojediněle a přechodně zavlečená) 1. *C. laxa*
- b Lodyha není v plodenství nápadně klikatě zprohýbaná; plodní stopky ve stř. části 0,25–0,45 mm v průměru; korunní lístky žluté, světle žluté až bělavé 2
- 2a Rostliny alespoň v dol. části ± hustě chlupaté; jednoduché chlupy na lodyze hojné, dlouhé (alespoň některé delší než 1 mm) 3
- b Rostliny celé ± lysé nebo v dol. části velmi řídce chlupaté; jednoduché chlupy na lodyze chybějí nebo velmi řídce a krátké (vždy kratší než 0,5 mm) 5
- 3a Jednoduché chlupy na lodyze nápadně (až 3,5 mm) dl., mezi nimi žádné nebo jen ojedinělé větvené chlupy; kališní lístky (2,7–) 3,0–4,0 (–4,5) mm dl.; korunní lístky 6–9 mm dl., za květu světle žluté, po odkvětu bělavé; přízemní listová růžice v době květu většinou vytrvávající 2. *C. rumelica*
- b Jednoduché chlupy na lodyze nanejvýš 2,0 (–2,5) mm dl., mezi nimi četné větvené chlupy; kališní lístky 1,7–3,0 (–3,2) mm dl.; korunní lístky 2,5–5,0 mm dl., za květu i po odkvětu žluté nebo světle žluté; přízemní listová růžice v době květu většinou zaschlá nebo chybí 4

*) Zpracoval M. Smejkal

- 4a Korunní lístky 2,5–4,0 (–4,2) mm dl.; šešulky (2,0–) 2,5–4,5 (–5,0) mm šir., poměrně málo nafouklé (1,8–3,0 mm tlusté), jejich chlopně za zralosti bez zřetelné síťovité žilnatiny (nanejvýš s ± zřetelnou stř. žilkou); semena 0,8–1,4 (–1,5) mm dl. 3. *C. microcarpa*
- b Korunní lístky (3,8–) 4,0–5,0 mm dl.; šešulky (3,6–) 4,0–5,0 (–5,5) mm šir., silně nafouklé (3,2–4,2 mm tlusté), jejich chlopně za zralosti se zřetelnou síťovitou žilnatinou i stř. žilkou; semena 1,5–1,8 (–1,9) mm dl. 4. *C. sativa* (subsp. *zingeri*)
- 5a Kališní lístky 3,0–4,0 (–4,5) mm dl.; zralé šešulky 5–7 mm šir., (3,6–) 4,0–5,5 mm tlusté; semena 2,0–2,8 (–3,0) mm dl.; plodní stopky (10–) 13–30 (–40) mm dl., přímo nebo rovnovážně odstálé popř. dolů sehnuté a často ± zprohýbané 5. *C. alyssum*
- b Kališní lístky 2,5–3,0 (–3,2) mm dl.; zralé šešulky 3,5–5,0 (–5,5) mm šir., (3,0–) 3,2–4,2 (–4,4) mm tlusté; semena (1,5–) 1,8–2,0 (–2,2) mm dl.; plodní stopky (8–) 10–20 (–23) mm dl., přímo odstálé, rovné nebo mírně obloukovitě prohnuté. 4. *C. sativa* (subsp. *sativa*)

1. *Camelina laxa* C. A. MEYER — lnička řídko-plodá

Camelina laxa C. A. MEYER Verz. Pfl. Caucas. 193, 1831.

Exsikáty: Extra fines: Herb. Fl. Ross., no 2512. — SINTENIS Iter Orient. 1889, no 1057. — SINTENIS Iter Orient. 1892, no 3634.

Jednoleté, 20–50 (–70) cm vys. byliny; lodyha v dol. části dlouze bělavě štětinatě chlupatá, nahoře ± lysá, v plodenství od plodu k plodu nápadně klikatě zprohýbaná. Listy přizemní růžice podlouhle kopinaté, lodyžní podlouhle nebo kopinaté, všechny celokrajné nebo nestejně zubaté. Korunní lístky (4–) 5–7 mm dl., zlatožluté nebo oranžově žluté. Plodenství dl. a řídké; plodní stopky přímo odstálé, (7–) 10–16 mm dl., nápadně tenké, ve stř. části 0,15–0,20 mm v průměru. Šešulky v obrysu okrouhle obvejčité, k bázi náhle zúžené a zploštělé, bez čnělky (3,5–) 4,0–5,0 (–5,5) mm dl., 2,5–3,5 (–3,8) mm šir.; čnělka 1,5–2,0 (–2,5) mm dl.; semena 1,3–1,5 mm dl. V–VI. Tf.

2n = ?

V ČR nalezena jen jedenkrát jako adventivní rostlina na železniční trati Poříčany — Kolín jižně od obce Milčice (CHRTEK et ŽERTOVÁ, Preslia 30: 200, 1958). Pochází z asijské části Turecka, Malého Kavkazu a Íránu; její opětovné zavlečení na naše území je málo pravděpodobné.

2. *Camelina rumelica* VELEN. — lnička rumelská

Camelina rumelica VELENOVSKÝ S.-B. Königl. Böhm. Ges. Wiss., cl. math.-natur., 1887: 448, 1887. — Syn.: *Camelina sylvestris* WALLR. β [var.] *albiflora* BOISS. Fl. Or. 1: 312, 1867. — *C. albiflora* (BOISS.) N. BUSCH Fl. Caucas. Crit. 3/4: 383, 1908. — *C. albiflora* KOTSCHY et BOISS. in KOTSCHY Iter Cilic.-Kurd., no 52, 1859, nom. nud.

Exsikáty: Extra fines: CALLIER Iter Turc. Secund. 1893, no 25 (ut *C. sativa* CRANTZ). — DÖRFLER Herb. Norm., no 3327. — DÖRFLER Iter Turc. Secund. 1896, no 54. — Herb. Fl.

Ross., no 1956. — REVERCHON Pl. Esp. 1901, no 1237. — SINTENIS Pl. Esp. 1930, no 7442 (ut *C. sylvestris* WALLR. var. *mediterranea* PAU). — SINTENIS Iter Orient. 1894, no 5598.

Dvouletá (ozimá) bylina, vzhledem velmi podobná lničce drobnoplodé; lodyha 20–60 (–100) cm vys., v dol. části s četnými, odstálými, jednoduchými, až 3,5 mm dl. chlupy (větvené chlupy na lodyze chybějí nebo jsou velmi vzácné), v hor. části ± lysá. Listy přizemní růžice obkypinaté, za květu většinou vytrvávající, lodyžní podlouhle kopinaté nebo obkypinaté, dol. ± hustě pokryté jednoduchými a roztroušenými větvenými chlupy, hor. listy ± lysé. Kališní lístky (2,7–) 3,0–4,0 (–4,5) mm dl.; korunní lístky 6–9 mm dl., světle žluté, po odkvětu a za sucha bělavé. Plodenství prodloužené, řídké; plodní stopky přímo odstálé, (5–) 7–13 (–18) mm dl.; šešulky hruškovité nebo úzce hruškovité, (3,0–) 3,5–4,5 (–5,0) mm šir., bez čnělky 5,5–7,5 (–8,0) mm dl.; čnělka zdělí 1/3–1/4 plodu; chlopně málo vypouklé, za zralosti tvrdé; semena (1,2–) 1,4–1,6 mm dl. V–VI. Tf.

2n = 12 (extra fines)

V ČR jen druhotně: Dolní Řasnice sv. od Frýdlantu, Turnov, Trutnov, Olešnice u Častolovic, Ivančice; na rumištích a na nádražích (zejména v okolí obilních skladišť). U nás nalezené rostliny se vyznačují úplnou nebo téměř úplnou absencí větvených chlupů na lodyze a patří k nominální subsp. *rumelica*. Do ČR je zavlečena hlavně s obilím dováženým z jv. Evropy; její další výskyty jsou pravděpodobné. Jako zavlečená a místy ± naturalizovaná rostlina byla pozorována v řadě evropských zemí. Pochází z jv. Evropy, jz. a stř. Asie; na území Íránu se vyskytuje v endemické subsp. *transcaspica* (FRITSCH) HEDGE in RECH. fil. (syn.: *C. transcaspica* FRITSCH; *C. rigidula* BORNH. et GAUBA), která má na lodyze kromě jednoduchých chlupů též ± hojně větvené chlupy.

3. *Camelina microcarpa* ANDRZ. in DC. — lnička drobnoplodá

Camelina microcarpa ANDRZEJOWSKI in DE CANDOLLE Regni Veg. Syst. Natur. 2: 517, 1821. — Syn.: *Camelina sylvestris* WALLR. subsp. *microcarpa* (ANDRZ.) N. ZINGER Trav. Mus. Bot. Acad. Imp. Sci. St.-Petersbourg 6: 23, 1909. — *C. sativa* (L.) CRANTZ subsp. *microcarpa* (ANDRZ.) HEGI et E. SCHMID in HEGI Ill. Fl. Mitteleur. 4/1: 370, 1919. — *C. sativa* (L.) CRANTZ sensu auct. bohém. vetust. p. p. — *C. sylvestris* WALLR. sensu auct. p. p.

Jednoleté nebo dvouleté (ozimé) byliny; lodyha 20–60 (–100) cm vys., přímá, jednoduchá nebo ± větvená v dol. části — podobně jako na listech — ± hustě pokrytá delšími jednoduchými a kratšími větvenými chlupy, v hor. části řidče chlupatá až ± lysá. Přizemní listová růžice v době květu většinou zasklá nebo chybí, lodyžní listy kopinaté nebo úzce podlouhlé, celokrajné nebo oddáleně a drobně zubaté, přisedlé a krátce ouškatou bází objímavé. Kališní lístky 1,7–2,5 (–3,0) mm dl.; korunní lístky kopistovitě, na vrcholu zaokrouhlené, 2,5–4,0 (–4,2) mm dl., světle žluté. Plodní hrozny většinou bohaté, za plodu značně prodloužené; plodní stopky přímo odstálé, (4–) 6–20 (–26) mm dl. Šešulky úzce až šir. hruškovité (v obrysu úzce až okrouhle obvejčité), (2,0–) 2,5–4,5 (–5,0) mm šir., 1,8–3,0 mm tlusté, bez čnělky 4,0–7,0 (–7,5) mm dl.; čnělka zděli 1/2–1/3 plodu; chlopně málo vypouklé, za zralosti tvrdé, s ± nezřetelnou síťovitou žilnatinou, většinou jen dol. část stří. žilky dobře patrná; semena 0,8–1,4 (–1,5) mm dl., žlutohnědá až červenavě hnědá, po (8–) 10–26 v šešulce. (IV–) V–VII. Tf.

2n = 38 (ČR: 7b. Podřip. tab.), 40 (extra fines)

Rozšíření v ČR: Mapy: SLAVÍK FKS 1990: 117.

Celkové rozšíření: Téměř celá Evropa (s výjimkou Pyrenejského poloostrova, z. Francie a většiny Velké Británie), na sever přibližně po 63° s. š.; Malá Asie, Kavkaz, stří. Asie, z. a v. Sibiř (na východě po Zabajkálí). — Mapy: MEUSEL et al. 1965: 193; MIREK 1981: 472.

1a Kališní lístky 1,7–2,2 (–2,5) mm dl.; korunní lístky 2,5–3,0 (–3,5) mm dl.; šešulky v obrysu úzce obvejčité až obvejčité, (2,0–) 2,5–3,5 mm šir., bez čnělky 4,0–5,5 mm dl.; semena 0,8–1,0 (–1,2) mm dl.

. (a) subsp. *microcarpa*

b Kališní lístky 2,4–2,8 (–3,0) mm dl.; korunní lístky 3,0–4,0 (–4,2) mm dl.; šešulky v obrysu obvejčité až skoro okrouhle obvejčité, 3,5–4,5 (–5,0) mm šir., bez čnělky (5,0–) 5,5–7,0 (–7,5) mm dl.; semena 1,2–1,4 (–1,5) mm dl. (b) subsp. *sylvestris*

(a) subsp. *microcarpa* — lnička drobnoplodá pravá

Syn.: *Camelina microcarpa* subsp. *eu-microcarpa* (BORBÁS) HIITONEN Luonnon Tutkija 51: 124, 1947, nom. inval. — *C. microcarpa* var. *eu-microcarpa* BORBÁS Természettud. Közl. 16: 155, 1884 p. p., nom. inval. — *C. sylvestris* WALLR. var. *microcarpa* (DC.) FRIES Summa Veg. Scand. 152, 1846–1849 p. p. min.

Exsikáty: Extra fines: Fl. Exs. Austro-Hung., no 3661/1 [partim ad subsp. *sylvestris vergens*]. — Herb. Fl. Ross., no 1504.

Jednoleté, zřídka ozimé byliny. Kališní lístky 1,7–2,2 (–2,5) mm dl., korunní lístky 2,5–3,0 (–3,5) mm dl. Plodenství poměrně hustá, plodní stopky (4–) 6–12 (–17) mm dl., poměrně tenké (0,2–0,3 mm v průměru). Šešulky v obrysu úzce obvejčité až obvejčité, (2,0–) 2,5–3,5 mm šir., 1,8–2,5 mm tlusté, bez čnělky 4,0–5,5 mm dl., brzy dozrávající a snadno se otvírající, čnělka (1,0–) 1,2–1,7 (–1,9) mm dl.; semena 0,8–1,0 (–1,2) mm dl.

Ekologie a cenologie: Železniční násypy, nádraží (zvl. v kolejištích a v okolí překladových ramp), rumiště, navážky, řidčeji jako plevel v obilních polích. Nejčastěji ve společenstvech tříd *Che-nopodietea*, *Secalietea* a *Artemisietea vulgaris*.

Rozšíření v ČR: V termofytiku zřídka roztroušeně, v mezofytiku ještě řidčeji, v oreofytiku ojediněle; výskyty vesměs podmíněny zavlečením z v. části areálu druhu. Planární a kolinní stupeň, ve vyšších polohách velmi vzácně (max.: Kořenov, ca 700 m).

T: 1. Doup. pah. (Kadaň), 4b. Lab. střed. (Pokratice u Litoměřic), 9. Dol. Povlt. (Praha-Troja; Praha-Zlíchov), 10. Praž. ploš. (Praha-Žižkov), 11. Stř. Povlt. (Poděbrady), 12. Dol. Pojiz. (Mladá Boleslav), 16. Znoj.-brn. pah. (Brno-Husovice; Nebovice u Brna), 17. Mikul. pah. (Mikulov), 18. Jihomor. úv. (Lanžhot), 20b. Hustop. pah. (Brno-Maloměřice), 21. Haná (Čechy pod Kosířem; Slavonín u Olomouce; Nezamyslice). — M: 38. Bud. pán. (Protivín), 48. Luž. kotl. (Donín; Bílý Kostel nad Nisou; Vratislavice nad Nisou), 49. Frýdl. pah. (Černousy; Jindřichovice pod Smrkem), 53. Podješ. (Jablunné v Podještědí), 55. Čes. ráj. (Loukov u Mnichova Hradiště), 56. Podkrk. (Semily; Košťálov u Semil), 68. Mor. podh. Vysoč. (Třebíč), 76. Mor. brána (Kopeček u Olomouce). — O: 93a. Krk. les. (Kořenov).

Celkové rozšíření: Východní Evropa, z. a v. Sibiř; adventivně též v ostatních částech areálu druhu, rozšíření však není v podrobnostech dostatečně známé. — Mapy: MIREK 1981: 472.

(b) subsp. *sylvestris* (WALLR.) HIITONEN — lnička drobnoplodá divoká Tab. 36/1

Camelina microcarpa ANDRZEJOWSKI subsp. *sylvestris* (WALLROTH) HIITONEN Luonnon Tutkija 51: 124, 1947. — Syn.: *Camelina sylvestris* WALLR. Sched. Crit. Fl. Hal. 1: 347, 1822. — *C. sativa* (L.) CRANTZ var. *pilosa* DC. Regni Veg. Syst. Natur. 2: 516, 1821. — *C. sativa* subsp. *pilosa* (DC.) auct. p. p. — *C. microcarpa* ANDRZ. in DC. var. *macrocarpa*

PODP. Věstn. Klubu Přír. Prostějov 7: 115, 1905. — *C. microcarpa* ANDRZ. in DC. sensu auct. fl. Eur. merid. et occid. p. p.

Exsikáty: Fl. Exs. Reipubl. Bohem. Slov., no 1052. — PETRAK Fl. Bohem. Morav. Exs., no 1432. — Extra fines: BRAUN-BLANQUET Fl. Raet. Exs., no 145. — Fl. Exs. Austro-Hung., no 3661/II. — Fl. Exs. Bavar., no 1448. — Fl. Siles. Exs., no 578. — SCHULTZ Herb. Norm., ser. n., no 427.

Ozimé byliny. Kališní lístky 2,4–2,8 (–3,0) mm dl., korunní lístky 3,0–4,0 (–4,2) mm dl. Plodenství poměrně řídká, plodní stopky (8–) 10–20 (–26) mm dl., poměrně tlusté, (0,25–) 0,30–0,40 mm v průměru. Šešulky v obrysu obvejčité až téměř okrouhle obvejčité, 3,5–4,5 (–5,0) mm šir., 2,3–3,0 mm tlusté, bez čnělky (5,0–) 5,5–7,0 (–7,5) mm dl., pozdě dozrávající a nesnadno se otvírající; čnělka (1,5–) 1,7–2,2 mm dl.; semena 1,2–1,4 (–1,5) mm dl.

Ekologie a cenologie: Pole (plevel zejména v obilí, jeteli a vojtěšce), úhory, rumiště, navážky, skládky, nádraží, železniční násypy, silniční příkopy apod., kromě toho výslunné stráně se suchomilnou a teplomilnou travinnou a bylinnou vegetací. Ve společenstvech tříd *Secalietea* (zvl. svazu *Caucalion lappulae*), *Chenopodietea* a *Artemisietea vulgaris*; dále ve společenstvech třídy *Festuco-Brometetea* popř. v některých společenstvech tříd *Koelerio-Corynephoretea* a *Sedo-Scleranthetetea*.

Rozšíření v ČR: Nejčastěji v termofytiku a v nižších, teplejších polohách mezofytika; v oreofytiku velmi vzácně a přechodně. V celém území; v planárním až suprakolinním stupni dosti hojně, ve vyšších polohách vzácně až ojediněle (max.: Muckov u Černé v Pošumaví, ca 820 m).

T: v celé oblasti. — M: [doklady chybějí jen z fyl. o. 23. Smrč., 26. Čes. les, 42. Votic. pah., 43. Votic. vrch., 54. Ješ. hřb.] — O: 91. Žďár. vrchy (Nové Město na Moravě).

Celkové rozšíření: Západní, stř. a j. Evropa; Malá Asie, Kavkaz; stř. Asie (rozšíření nedostatečně známe). — Mapy: MIREK 1981: 472.

4. *Camelina sativa* (L.) CRANTZ — Inička setá

Camelina sativa (LINNAEUS) CRANTZ Stirp. Austr. 1: 17, 1762. — Syn.: *Myagrum sativum* L. Sp. Pl. 641, 1753. — *Camelina glabrata* (DC.) FRITSCH Exkursionsfl. Österr. 247, 1897.

Exsikáty: Extra fines: Fl. Exs. Austro-Hung., no 3662. — Herb. Fl. Ross., no 856, 1953. — Pl. Polon. Exs., no 110. — Pl. Dahur., no 203.

Jednoleté, zřídka ozimé byliny; lodyha (20–) 30–70 (–100) cm vys., jednoduchá nebo ± větvená, podobně jako listy ± lysá nebo s roztrouše-

nými až ± hojnými krátkými větvenými a delšími jednoduchými chlupy. Listy kopinaté nebo úzce podlouhlé, celokrajné nebo oddáleně zoubkaté, přisedlé a krátkými oušky objímavé. Kališní lístky 2,5–3,0 (–3,2) mm dl., korunní lístky (3,8–) 4,0–5,0 mm dl., žluté nebo světle žluté. Plodní hrozny většinou ± husté a prodloužené, (7–) 10–25 (–35) cm dl., plodní stopky přímo odstálé a často mírně obloukovitě prohnuté, (8–) 10–20 (–23) mm dl., šešulky úzce až šir. hruškovité (v obrysu úzce až šir. obvejčité), 3,5–5,0 (–5,5) mm šir., nafouklé, 3,4–4,2 mm tlusté, bez čnělky (6,5–) 7,0–9,0 (–10,0) mm dl.; čnělka zděli 1/3–1/5 plodu; chlopně silně vypouklé, za zralosti většinou tvrdé, s ± zřetelnou síťovitou žilnatinou, stř. žilka většinou po celé délce vyniklá; semena 1,5–2,0 (–2,2) mm dl., červenavě žlutavá nebo červenavá, po (6–) 10–22 (–24) v šešulce. V–VI (–VII) Tf.

2n = 40 (extra fines)

Celkové rozšíření: Téměř celá Evropa; Malá Asie, Kavkaz, Írán, Sibiř a odtud až do Číny. Zavlečena také v Severní Americe. Celý areál má antropogenní charakter. — Mapy: HULTÉN FA 1968: 519; HULTÉN CP 1971: 271; MIREK 1981: 475.

Poznámka: V dokladovém materiálu z konce minulého a ze začátku tohoto století se velmi vz. vyskytují rostliny vyznačující se velkými, bez čnělky 9–11 mm dl. plody (jejichž chlopně zůstávají poměrně dlouho měkké) a velkými, 2,0–2,5 (–2,7) mm dl. semeny. Tento typ, zaujímající jisté střední morfologické postavení mezi druhy *C. sativa* (subsp. *sativa*) a *C. alyssum*, řadí většina autorů jako var. *sublinicola* N. ZINGER ex SCHINZ et THELL (syn.: *C. sublinicola* N. ZINGER) k druhu *C. sativa*. Jejich přiřazení k tomuto druhu i taxonomické hodnocení je sporné.

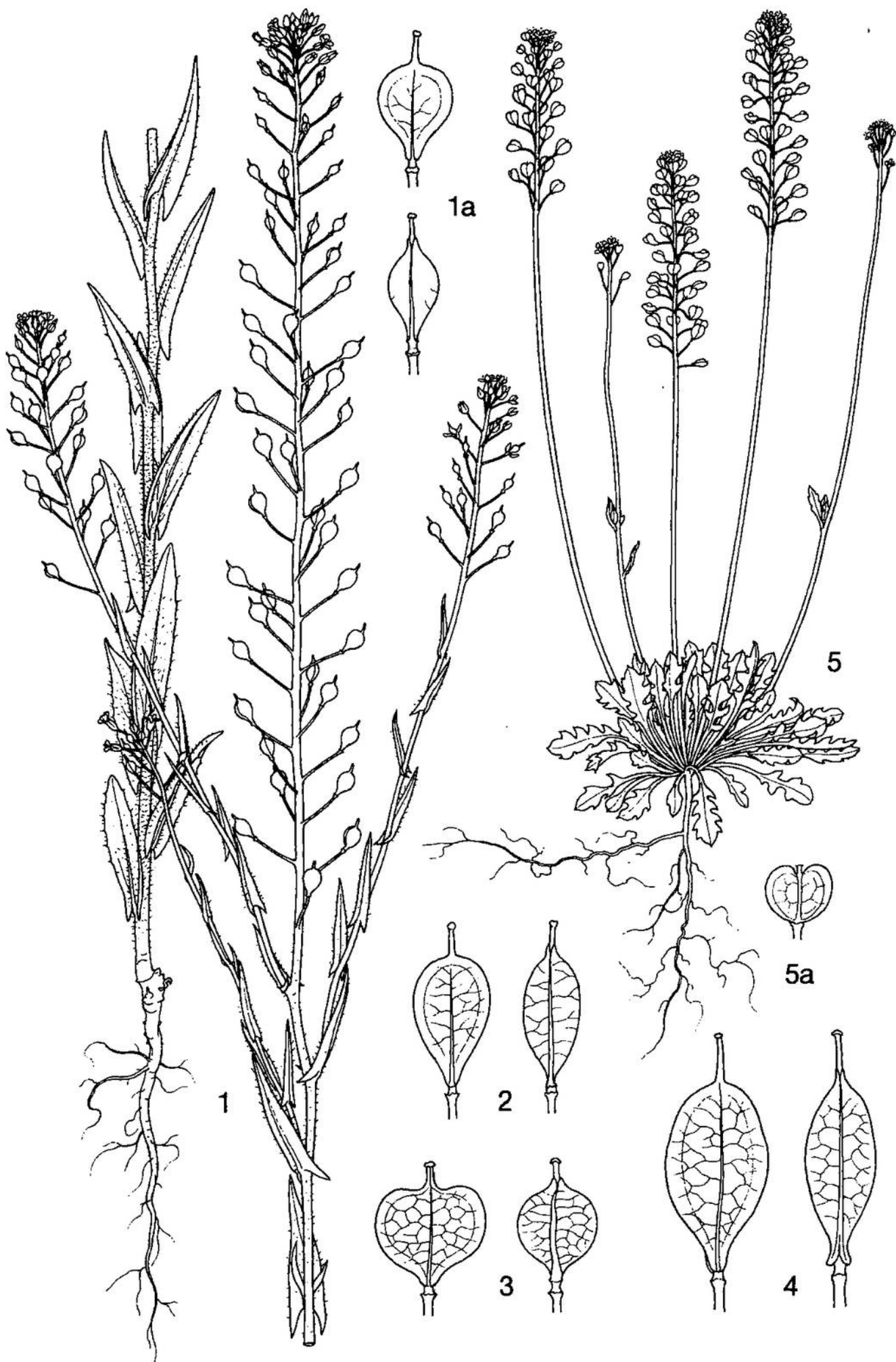
1a Rostliny lysé nebo s roztr., většinou ± přitisklými větvenými chlupy (jednoduché chlupy chybějí nebo jsou velmi řídké); plodenství (7–) 10–20 (–25) cm dl.; šešulky většinou úzce hruškovité; semena (1,6–) 1,8–2,0 (–2,2) mm dl., po (6–) 10–16 (–20) v šešulce (a) subsp. *sativa*

b Rostliny s hustými, ± odstálými jednoduchými i větvenými chlupy; plodenství (7–) 11–25 (–35) cm dl.; šešulky většinou šir. hruškovité; semena 1,5–1,8 (–1,9) mm dl., po (12–) 14–22 (–25) v šešulce (b) subsp. *zingeri*

(a) subsp. *sativa* — Inička setá pravá Tab. 36/2

Syn.: *Camelina sativa* β [var.] *glabrata* DC. Regni Veg. Syst. Natur. 2: 516, 1821. — *C. glabrata* (DC.) FRITSCH Exkur-

Tab. 36: 1 *Camelina microcarpa* subsp. *sylvestris*, 1a — plod, čelní a boční pohled. — 2 *C. sativa* subsp. *sativa*, plod, čelní a boční pohled. — 3 *C. alyssum* subsp. *alyssum*, plod, čelní a boční pohled. — 4. *C. alyssum* subsp. *integerrima*, plod, čelní a boční pohled. — 5 *Guepinia nudicaulis*, 5a — plod.

sionsfl. Österr. 247, 1897. — *C. sativa* subsp. *glabrata* (DC.) N. ZINGER Sched. Herb. Fl. Ross. 6: 141, 1908. — *C. dentata* FRIES Summa Veg. Scand. 152, 1856 non auct.

Exsikáty: Extra fines: Fl. Exs. Austro-Hung., no 3662. — Herb. Fl. Ross., no 856, 1953. — Pl. Polon. Exs., no 110. — Pl. Dahur. Exs., no 203.

Jednoleté, obvykle ± světle zelené byliny; lodyha a listy ± lysé nebo s roztr. a většinou ± přitisklými větvenými chlupy, jednoduché chlupy chybějí nebo velmi řídké. Plodenství (7–) 10–20 (–25) cm dl.; šešulky většinou úzce hruškovité; semena (1,6–) 1,8–2,0 (–2,2) mm dl., červenavě žlutavá, po (6–) 10–16 (–20) v šešulce.

Ekologie a cenologie: Pole (pěstována jako kulturní rostlina), zplaněle v různých polních kulturách (zvl. v obilí a ve lnu), rumiště, nádraží, okraje polních cest apod.; ve společenstvech tříd *Secalietea*, *Chenopodietea* a *Artemisietea vulgaris*.

Rozšíření v ČR: Dříve poměrně zřídka pěstovaná zvl. v nížinách a v pahorkatinách, kde se též roztroušeně vyskytovala jako zplanělá. Vzácné, nahodilé a jen přechodné spontánní výskyty jsou dokladovány také ze stř., řidčeji vyšších poloh mezofytika (max.: Dolní Bory s. od Velkého Meziříčí, ca 540 m). V současné době se už v ČR nepěstuje a není známá ani jako zplanělá. Δ Následující údaje zachycují spontánní rozšíření subsp. *sativa* přibližně do konce 60. let tohoto století. — Mapy: SLÁVÍK FKS 1990: 117 (bez rozlišení subspecií).

T: 2. Stř. Poohří (Očihov jv. od Podbořan), 3. Podkruš. pán. (Červený Hrádek; Teplice), 4. Loun.-lab. střed. (Povrl; Ústí nad Labem), 7. Středočes. tab., 8. Čes. kras, 9. Dol. Povlt. (Praha-Bohnice), 10. Praž. ploš., 11. Stř. Pol., 12. Dol. Pojiz. (Mladá Boleslav; Čechelice), 14. Cidl. pán. (Chlumec nad Cidlinou; Nový Bydžov), 18. Jihomor. úv., 21. Haná. — M: 26. Čes. les (Salajna sz. od Dolního Žandova), 27. Tachov. bráz. (Mchov u Starého Sedliště), 31. Plz. pah. (Janovice nad Úhlavou), 34. Plán. hřeb. (Plánice), 37. Šum.-novohr. podh. (Otěvěk u Trhových Svin), 38. Bud. pán. (Netolice; České Budějovice), 39. Třeboň. pán. (Soběslav; Lomnice nad Lužnicí), 41. Stř. Povlt., 42. Votic. pah. (Vlašim), 48. Luž. kotl. (Vratislavice nad Nisou), 49. Frýdl. pah. (Frýdlant), 53. Podješ. (Česká Lípa), 62. Litomyš. pán., 67. Českomor. vrch. (Jindřichův Hradec; Humpolec; Dolní Bory s. od Velkého Meziříčí), 68. Mor. podh. Vysoč. (Útěchov u Brna), 71. Drah. vrch. (Ponikev u Konice; Rozstání), 76. Mor. brána (Děrné u Fulneku), 78. B. Karp. les. (Velká nad Veličkou), 80. Stř. Pobeč. (Vsetín), 83. Ostr. pán. (Jistebník; Studénka), 84. Podbesk. pah. (Frýdek-Místek).

Celkové rozšíření: V celém areálu druhu (v podrobnostech vůči následujícímu poddruhu nedokonalé známé).

Význam: V ČR v minulosti (přibližně od 40. let minulého století do sklonku 60. let tohoto století) pěstována pro olejnatá semena. Olej se používal hlavně při výrobě laků a fermeží.

(b) subsp. *zingeri* (MIREK) SMEJKAL — lnička setá Zingerova

Camelina sativa (LINNAEUS) CRANTZ subsp. *zingeri* (MIREK) SMEJKAL Preslia 63: 123, 1991. — Syn.: *Camelina sativa* var. *zingeri* MIREK Acta Soc. Bot. Polon. 49: 559, 1980. — *C. sativa* subsp. *pilosa* (DC.) N. ZINGER sensu N. ZINGER et auct. non α [var.] *pilosa* DC. — *C. pilosa* (DC.) N. ZINGER sensu N. ZINGER et auct. non α [var.] *pilosa* DC.

Poznámka: Jméno *Camelina sativa* subsp. *pilosa* (DC.) N. ZINGER není pro tento poddruh použitelné, protože je založeno na jménu *C. sativa* var. *pilosa* DC., které se vztahuje na rostliny druhu *C. microcarpa* ANDRZ.

Většinou ozimé a obvykle ± tmavě (poněkud naředle) zelené byliny; lodyha a listy s ± hustými a ± odstálými větvenými i jednoduchými chlupy. Plodenství (7–) 11–25 (–35) cm dl.; šešulky většinou šir. hruškovité; semena 1,5–1,8 (–1,9) mm dl., červenavá, po (12–) 14–22 (–25) v šešulce.

Ekologie a cenologie: Pole (plevel v ozimém obilí), rumiště. Ve společenstvech tříd *Secalietea*, *Chenopodietea* a *Artemisietea vulgaris*.

Rozšíření v ČR: Velmi vzácně v Českém termofytiku a na několika málo lokalitách v mezofytiku. Planární a kolinní stupeň; v suprakolinním velmi vzácně (max.: Touškov sv. od Mirovic, ca 490 m). Doklady pocházejí jen z minulého století a z první poloviny tohoto století. V posledních 50 letech nebyla v ČR sbírána a téměř jistě vyhynula. Δ

T: 4. Loun.-lab. střed. (Dubice j. od Ústí nad Labem), 7. Středočes. tab. (Hnidousy u Kladna; Slivenec), 8. Čes. kras (Prokopské údolí u Prahy), 9. Dol. Povlt. (několik lokalit), 10. Praž. ploš. (Praha–Radlice; Praha–Libeň; Praha–Holešovice), 11. Stř. Pol. (Lysá nad Labem), 15. Vých. Pol. (Račice nad Trotinou jz. od Jaroměře). — M: 35. Podbrd. (Touškov sv. od Mirovic), 60. Orl. opuky (Olešnice u Častolovic), 79. Zlín. vrchy (Lípa u Želechovic nad Dřevnicí).

Celkové rozšíření: Především v evropské části areálu druhu (rozšíření není dostatečně známé).

5. *Camelina alyssum* (MILL.) THELL. — lnička tařicovitá

Camelina alyssum (MILLER) THELLUNG Verz. Sämer. Früchte Bot. Gart. Univ. Zürich 1906: 10, 1906. — Syn.: *Myagrum alyssum* MILL. Gard. Dict., ed. 8, sine p., 1768. — *Camelina linicola* C. SCHIMPER et SPENNER in SPENNER Fl. Friburg. 3: 958, 1829. — *C. sativa* (L.) CRANTZ subsp. *linicola* (C. SCHIMPER et SPENNER) N. ZINGER Sched. Herb. Fl. Ross. 6: 142, 1908. — *C. sativa* subsp. *alyssum* (MILL.) HEGI et E. SCHMID in HEGI Ill. Fl. Mitteleur. 4/1: 371, 1919. — *C. sativa* auct. vetust. bohém. et morav. p. p.

Jednoleté, většinou ± světle zelené byliny; lodyha (20–) 30–70 (–90) cm vys., jednoduchá nebo větvená, podobně jako listy ± lysá nebo v dol. části pokrytá velmi řídkými, přitisklými, větvenými chlupy; jednoduché chlupy chybějí nebo jsou velmi vz. a krátké. Lodyžní listy kopinaté

nebo podlouhlé, celokrajné, zubaté až nepravidelně peřenoklané, ouškatou bází přisedlé. Kališní lístky 3,0–4,0 (–4,5) mm dl.; korunní lístky 4,0–6,0 (–6,2) mm dl., světle žluté. Plodní hrozny poměrně řídké a většinou krátké (3–15, řidčeji až 25 cm dl.), plodní stopky (10–) 13–30 (–40) mm dl., vystoupavé, přímo až ± rovnovážně odstálé nebo dolů sehnuté, ± rovné nebo častěji obloukovitě prohnuté až ± zprohýbané. Šešulky obvejčité až kulovitě hruškovité (v obrysu úzce obvejčité až obvejčité okrouhlé), 5–7 mm šir., (3,6–) 4,0–5,5 mm tlusté, bez čnělky (6,5–) 7,0–12,0 (–13,0) mm dl.; čnělka zděli 1/4–1/3 plodu; chlopně značně vypouklé, za zralosti poměrně pozdě dřevnatějící (někdy dlouho měkké a ± splasklé), se zřetelnou síťovitou žilnatinou i stř. žilkou; semena 2,0–2,8 (–3,0) mm dl., žlutohnědá až červenavě hnědá, po (4–) 6–18 (–20) v šešulce. V–VII (–VIII). Tf.

2n = 40 (extra fines)

Ekologie a cenologie: Typický plevel kultur lnu a míst, kde se len transportuje nebo zpracovává (nádraží ve lnářských oblastech, okolí tůren lnu apod.), řidčeji v jiných polních kulturách. Diagnostický druh řádu *Lolio-Linetalia* a svazu *Lolio remoti-Linion*.

Rozšíření v ČR: Mapy: SLAVÍK FKS 1990: 118.

Celkové rozšíření: Celý areál má antropogenní charakter a souvisí s pěstováním lnu setého (*Linum usitatissimum*): téměř celá Evropa (s výjimkou jz. a j. části); ? Malá Asie, z. Sibiř, Zabajkalí. Adventivně v Jižní Americe (Argentina). Oba poddruhy se v mnohých oblastech vyskytují společně, jejich rozšíření však není dostatečně známo. — Mapy: MIREK 1981: 477.

Poznámka: Kromě taxonomicky bezvýznamných ekomorfů a odchylek vytvářených v souhlase s podmínkami stanoviště a především s podmínkami kultur lnu, lze rozlišit dva poměrně dobře vyhraněné typy. Někteří autoři je považují za samostatné druhy, ale vzhledem k jejich relativně častému společnému výskytu a k prokazatelné existenci přechodných forem, je jejich hodnocení v kategorii poddruhů přiměřenější.

1a Šešulky v obrysu obvejčité okrouhlé (téměř stejně dlouhé jako široké), na vrcholu uťaté nebo mělce vykrojené, (5–) 6–7 mm šir., bez čnělky 6,5–8,5 (9,0) mm dl.; korunní lístky 4–5 mm dl.; listy zubaté až nepravidelně peřenoklané, zřídka ± celokrajné

. (a) subsp. *alyssum*

b Šešulky v obrysu úzce obvejčité až obvejčité (zřetelně delší než široké), na vrcholu zaokrouhlené, 5,0–6,0 (–6,5) mm šir., bez čnělky (8–) 9–12 (–13) mm dl.; korunní lístky (4,5–) 5,0–6,0 (–6,2) mm dl.; listy

celokrajné, zřídka velmi drobně a oddáleně zoubkaté (b) subsp. *integerrima*

(a) subsp. *alyssum* — lnička tařicovitá pravá

Tab. 36/3

Syn.: *Myagrum foetidum* J. P. BERGERET Phytomat. Univ. 3: 138, 1784. — *M. dentatum* WILLD. Phytogr. 1: 9, 1794. — *Camelina dentata* (WILLD.) PERS. Syn. Pl. 2: 191, 1806. — *C. pinnatifida* HORNEM. Hort. Reg. Bot. Hafn. 2: 598, 1815. — *C. foetida* (J. P. BERGERET) FRIES Nov. Fl. Suec. Mant. 3: 70, 1842. — *C. foetida* var. *dentata* (WILLD.) ČELAK. Prodr. Fl. Böhm. 3: 461, 1875. — *C. foetida* subsp. *dentata* (WILLD.) ČELAK. Prodr. Fl. Böhm. 4: 861, 1881. — *C. alyssum* subsp. *foetida* (J. P. BERGERET) HITONEN Suomen Kasvio 396, 1933.

Exsikáty: Extra fines: Fl. Exs. Bavar., no 1204. — Herb. Fl. Ross., no 1954 (ut *C. sativa* subsp. *linicola* var. *dentata*). — MAGNIER Fl. Select. Exs., no 1882. — Reliq. Maill., no 801.

Byliny velmi spoře chlupaté, řidčeji téměř lysé; lodyžní listy — zejména dolní — zubaté až nepravidelně peřenoklané, zřídka ± celokrajné. Korunní lístky 4–5 mm dl. Plodní stopky (10–) 13–25 (–30) mm dl., přímo až ± rovnovážně odstálé a většinou obloukovitě prohnuté. Šešulky v obrysu obvejčité okrouhlé, na vrcholu uťaté nebo mělce vykrojené, (5–) 6–7 mm šir., 4,0–5,5 mm tlusté, bez čnělky 6,5–8,5 (–9,0) mm dl., chlopně za zralosti tvrdé, ± dřevnaté.

Rozšíření v ČR: Přibližně do sklonku 60. let tohoto století rozšířena na většině území: v termofytiku a v oreofytiku vzácně, v mezofytiku roztroušeně (hlavně ve lnářských oblastech). Především v kolinním a suprakolinním stupni; v planárním a submontánním roztroušeně (min.: Litoměřice, ca 170 m; max.: Strážný u Vimperka, ca 830 m). V posledních třech desetiletích vlivem dokonalého čištění lněného osiva a účinných chemických prostředků na ochranu rostlin zanikly patrně všechny její výskyty a z naší flóry s největší pravděpodobností úplně vymizela. Δ Následující přehled zachycuje rozšíření poddruhu přibližně do sklonku 60. let.

T: 3. Podkruš. pán. (Teplíce; Hostomice), 4. Loun.-lab. střed. (Ústí nad Labem; Ploskovic; Litoměřice); 6. Džbán (Kačice), 7. Středočes. tab. (Snědovice), 8. Čes. kras (Beroun), 10. Praž. ploš. (Kojetice; Praha–Nusle), 11. Stř. Pol. (Kostomlaty nad Labem; Kostelní Lhota), 12. Dol. Pojiz. (Mladá Boleslav), 15. Vých. Pol. (Jaroměř; Zvole u Jaroměře; Pohoří u Opočna), 18. Jihomor. úv. (Strážnice; Ostrožská Nová Ves), 20. Jihomor. pah. (Těmice u Kyjova), 21. Haná (Vyškov; Mostkovice u Prostějova; Bílany u Kroměříže). — M: 26. Čes. les (Horní Lažany u Dolního Žandova), 27. Tachov. bráz. (Mchov u Starého Sedliště; Vítkov u Tachova), 28. Tep. vrchy (Úterý; Dolní Kramolín u Chodové Planě), 31. Plz. pah. (Měčín u Švihova), 35. Podbrd. (Bezvědice u Hostomice), 36. Hoř. pah. (Lažánky u Záboří; Horažďovice), 37. Šum.-novohr.

podh. (Strakonice; Slavkov u Větní; Dobrá Voda u Českých Budějovic), 38. Bud. pán. (České Budějovice), 39. Třeboň. pán., 41. Stř. Povlt., 42. Votic. pah. (Domašín), 45. Verneř. střed. (Děčín), 53. Podjeř. (Skalice u Nového Boru; Česká Lípa), 59. Orl. podh. (Spáleniště u Dobrušky; Rokytice v Orlických horách), 62. Litomyš. pán. (Dolní Sloupnice; České Heřmanice; Lažany u Litomyšle), 63. Českomor. mezih. (Semanín; Svitavy; Česká Třebová), 64. Říčan. ploš. (Kostelec nad Černými lesy), 66. Hornosáz. pah., 67. Českomor. vrch., 68. Mor. podh. Vysoč., 69. Želez. hory (Skupice u Heřmanova Městce; Licoměřice u Ronova nad Doubravou), 71. Drah. vrch., 73. Hanuš.-rychleb. vrch. (Lázně Jeseník), 75. Jes. podh. (Střítež nad Ludinou), 76. Mor. brána (Radkovy u Dřevohostic), 78. B. Karp. les. (Velká nad Veličkou; Javorník), 80. Stř. Pobeč. (Jarcová; Růžďka; Vsetín), 82. Javorn. (Huslenky), 83. Ostr. pán. (Český Těšín). — O: 88. Šum. (Strážný u Vimperka), 91. Žďár. vrchy, 96. Král. Sněž. (Stříbrnice u Starého Města).

Celkové rozšíření: Pravděpodobně především v jz., z. a sz. části areálu druhu (rozšíření vůči následujícímu poddruhu nedokonalé známé).

(b) subsp. *integerrima* (ČELAK.) SMEJKAL — lnička tařicovitá celokrajná Tab. 36/4

Camelina alyssum (MILLER) THELLUNG subsp. *integerrima* (ČELAKOVSKÝ) SMEJKAL Preslia 43: 322, 1971. — Syn.: *Camelina sativa* a *integrifolia* WALLR. Sched. Crit. Fl. Hal. 1: 348, 1822 p. p. — *C. macrocarpa* WIERZB. in REICHENB. et REICHENB. fil. Icon. Fl. Germ. 2: 10, 1837–1838. — *C. foetida* FRIES var. *integerrima* ČELAK. Prodr. Fl. Böhm. 3: 461, 1875. — *C. foetida* subsp. *integerrima* ČELAK. Prodr. Fl. Böhm. 4: 860, 1881. — *C. alyssum* subsp. *macrocarpa* (WIERZB.) HITTONEN Suomen Kasvio 396, 1933. — *C. sativa* subsp. *macrocarpa* (WIERZB.) SOO Acta Bot. Acad. Sci. Hung. 12: 365, 1966.

Exsikáty: Extra fines: Herb. Fl. Ross., no 1955 (ut *C. sativa* subsp. *linicola* var. *integrifolia*).

Byliny ± lysé; lodyžní listy celokrajné nebo velmi drobně a oddáleně zoubkaté. Korunní lístky (4,5–) 5,0–6,0 (–6,2) mm dl. Plodní stopky

33. *Neslia* DESV. — řepinka *)

Neslia DESVAUX J. Bot. Appl. 3: 162, 1815, nom. cons. — Syn.: *Vogelia* MED. Pfl.-Gatt. 32, 1792, non J. F. GMELIN, nec LAM.

Lit.: VIERHAPPER F. (1921): Über *Vogelia paniculata* und *V. apiculata*. Österr. Bot. Z. 70: 167–172. — BALL P. W. (1961): The taxonomic status of *Neslia paniculata* (L.) Desv. and *N. apiculata* Fisch., Mey. et Avé-Lall. In: HEYWOOD V. H. [red.] Notulae systematicae ad Floram Europaeam spectantes. Feddes Repert. 64: 11–13.

Byliny jednoleté, s jednoduchými a hvězdovitými chlupy. Kořeny tenké. Listy jednoduché, lodyžní střelovitou bází objímavé; myrosinové buňky při lýku cévních svazků. Květy v jednoduchých hroznech; kališní lístky přímé, vnitřní slabě vakovitě vyduť; korunní lístky nehetnaté, v hor. části zaokrouhlené, žluté; nektaria 4, půlměsíčitá, po obou stranách vnějších tyčinek; semeník se 4 vajíčky, čnělka na bázi zaškrbená, u zralých plodů opadavá. Plody nepukavé, ± kulovité, širokopřehrádečné, jednopouzdré (přehrádka vmáčknutá ke stěně prázdného pouzdra), zralé s tvrdým oplodím a opadavé. Semena 1 (–3); osemení za vlhka neslizovatí; klíček hřbetokořený. — 2 druhy v Evropě, Asii a s. Africe. — Autogam, Antropochor.

1. *Neslia paniculata* (L.) DESV. — řepinka latnatá Tab. 37/1

Neslia paniculata (LINNAEUS) DESVAUX J. Bot. Appl

*) Zpracovala M. Dvořáková

(15–) 20–30 (–40) mm dl., ± rovnovážně od-
stálé nebo dolů sehnuté a často ± zprohýbané.
Šešulky v obrysu úzce obvejčité nebo obvejčité, na
vrcholu zaokrouhlené, 5,0–6,0 (–6,5) mm šir.,
3,5–4,5 (–5,0) mm tlusté, bez čnělky (8–)
9–12 (–13) mm dl., chlopně někdy poměrně
dlouho měkké popř. ± splasklé.

Rozšíření v ČR: Dříve na většině území
(hlavně ve lnářských oblastech), v podstatě po-
dobně jako nominální poddruh (min.: Zachrašťany
u Nového Bydžova, ca 220 m; max.: Klepáčov
u Sobotína, ca 750 m). Na rozdíl od něj však už
v minulosti mnohem vzácnější a proto antropický-
mi vlivy ještě více ohrožovaná. V současné době se
v ČR téměř jistě nevyskytuje. Δ Následující údaje
zachycují historické rozšíření (do sklonku 60. let
tohoto století).

T: 14. Cidl. pán. (Zachrašťany u Nového Bydžova), 15.
Vých. Pol. (Újezd u Smřic). — M: 27. Tachov. bráz. (Tachov),
28. Tep. vrchy (Úterý; Stříbro; Kladruhy), 31. Plz. pah. (Rad-
čice u Plzně), 34. Plán. hřeb. (Číhaň), 36. Horaž. pah. (Horaž-
dovice), 38. Bud. pán. (České Vrbné u Českých Budějovic),
45. Verneř. střed. (Děčín), 55. Čes. ráj (Mnichovo Hradiště),
56. Podkrk. (Dolní Branná), 62. Litomyš. pán. (Dolní Sloupni-
ce; Litomyšl), 63. Českomor. mezih. (Polička; Lanškroun), 66.
Hornosáz. pah., 67. Českomor. vrch. (více lokalit), 69. Želez.
hory (Semtš u Bílého Podolí; Lipovec u Ronova nad Doubra-
vou; Hlinsko), 70. Mor. kras (Ostrov u Macochy), 73. Hanuš.-
rychleb. vrch. (Velké Losiny), 75. Jes. podh. (Stará Voda
u Města Libavá; Střítež nad Ludinou), 76. Mor. brána (Loučka
u Lipníka nad Bečvou), 80. Stř. Pobeč. (Kateřinice; Vsetín).
— O: 91. Žďár. vrchy, 97. Hr. Jes. (Klepáčov u Sobotína).

Celkové rozšíření: Velmi málo známé (v minulosti
nebyla dostatečně odlišována od subsp. *alyssum*). Přebývá
snad v jv. a v. části areálu druhu; v mnohých oblastech rozšíře-
ní obou poddruhů společné.

3: 162, 1815. — Syn.: *Myagrimum paniculatum* L. Sp. Pl. 894,
1753. — *Vogelia paniculata* (L.) HORNEM. Hort. Reg. Bot.
Hafn. 2: 594, 1815.

Exsikáty: Fl. Exs. Herb. Inst. Bot. Univ. Carol., no 29.